

[Bækgaard.]

at være lave, medens der tidligere først skulde vedtages en Lov. Som det ogsaa allerede har været nævnt, har denne Sag været behandlet og drøftet flere Gange i Udvalg her i Landstinget, og fra de Sider, som var interesserede i det økonomiske Spørgsmaal, og ogsaa fra Organisationer, som har med Byggeri at gøre, er der fremkommet Udtalelser gaaende ud paa, at man anbefalede, at en saadan Bemyndigelse skulde være til Stede til enhver Tid. Dette er altsaa Grundlaget for det foreliggende Lovforslag, som giver denne Bemyndigelse, og jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale det til Vedtagelse, idet jeg dog vil udtale, at man, i Overensstemmelse med Lovens Aand, bør være forsigtig og skønsom ved Bedømmelsen af, om Forholdene er saadanne, at Fonden bør træde i Virksomhed. Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget.

Jørgen Jørgensen: De Bemærkninger, som er fremsat af de to ærede foregaaende Ordførere, er jeg ganske enig i, og disse Synspunkter er ogsaa Grunden til, at vi forvort Vedkommende med Glæde anbefaler dette Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling. Det, det drejer sig om i et Forhold som dette, er jo, at der kan handles hurtigt og smidigt, saa man kan sætte ind i det rette Øjeblik, naar Kurserne begynder at give efter. Jeg er ganske enig i de fremsatte Betragtninger og anbefaler hermed Lovforslaget.

Lannung: Ogsaa jeg kan tiltræde det foreliggende Forslag, som imødekommer Ønsker, som ogsaa mit Parti har været stærkt interesseret i. Jeg kan i øvrigt henholde mig til mine Udtalelser ved tidligere Behandlinger af Lovforslag om de kortfristede Laan. Da jeg flere Gange i denne Forbindelse har slaaet til Lyd for Oprettelse af et Institut for 3die Prioritetslaan, og da det er mig bekendt, at Indenrigsministeriet i sin Tid har foretaget visse Undersøgelser af dette Spørgsmaal, maa jeg maaske benytte Lejligheden til at sige, at jeg haaber det vil lykkes at naa til et Resultat ogsaa paa dette Omraade inden alt for længe.

Indenrigsministeren (Kjær): Jeg takker de ærede Ordførere for den Tilslutning, de har givet Lovforslaget, og skal blot til det ærede Medlem Hr. Lannung sige, at der jo i Øjeblikket, som det ærede Medlem sikkert ved, sidder en Kommission, som skal behandle Spørgsmaalet om Oprettelse af

en eller anden Institution, der kan yde 3die Prioritetslaan. Det har knebet noget for Medlemmerne af Kommissionen at naa frem til Enighed, men det er mig bekendt, at man vistnok er nærmere derved nu, end man har været nogen Sinde før, saa jeg haaber, at der vil kunne komme en tilfredsstillende Løsning ogsaa af dette Spørgsmaal.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Dernæst foretoges:

Første Behandling af Forslag til Lov om Overførelse af Kredit- og Hypotekforeningslaan til Serier eller Afdelinger med lavere Rentefod.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3985; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 613).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Chr. J. Hansen: Forslaget, som det her foreligger, er jo faktisk en Forlængelse af den gældende Lov, for saa vidt angaar Bestemmelserne om Kreditforeningsobligationer. Da Loven blev gennemført i 1941, var det efter Indstilling fra Direktionen for Kreditforeningen af jyske Landejendomsbesiddere, en Indstilling, der havde faaet Tilslutning fra Kreditforeningernes staaende Fællesudvalg. Lovens Formaal er nu som dengang at lette Udnyttelsen af gældende Kurser paa Kreditforeningernes Kasseobligationer til Gennemførelse af individuelle Konverteringer til en lavere Rentefod end den, der betales i Øjeblikket, et Forhold, som det jo er ganske givet, at Laantagerne paa det Tidspunkt var interesseret i, og som de ogsaa er interesseret i endnu.

I 1942 fik Loven imidlertid en Tilføjelse om, at en hidtil gældende Bestemmelse i Kreditforeningsloven af 1936 ikke skulde være til Hinder for, at der i Forbindelse med Overførelse af et Laan i en ikke dobbeltmøntet Afdeling i en Kreditforening af Ejere af mindre Ejendomme paa Landet skete Forhøjelse af Laanets Hovedstol ud over 12 000 Kr. og 9 600 Kr., henholdsvis for Landbrugsejendomme og andre Ejendomme. I denne Skikkelse har Loven været forlænget Aar efter Aar, men denne Gang foreslaas Loven at skulle have Gyldighed indtil 1948, det er altsaa en For-